“Bất cứ ai thề thốt trong khi y là một kẻ vô đạo đức để chiếm đoạt của cải của một người Muslim, y sẽ gặp Allah trong sự nổi giận của Ngài

Ông 'Abdullah bin Mas'ud thuật lại rằng Thiên Sứ của Allah nói: “Bất cứ ai thề thốt trong khi y là một kẻ vô đạo đức để chiếm đoạt của cải của một người Muslim, y sẽ gặp Allah trong sự nổi giận của Ngài.” 'Abdullah bin Mas'ud nói: Al-Ash'ath nói: Thề với Allah, câu chuyện của tôi đúng như vậy. Có một khu đất xảy ra sự tranh chấp giữa tôi và một người đàn ông Do Thái, và anh ta đã từ chối tôi, vì vậy tôi đã đưa anh ta đến gặp Thiên Sứ của Allah , và Thiên Sứ của Allah đã nói với tôi: “Ngươi có bằng chứng gì không? Tôi nói: Không. Người nói với người Do Thái: "Hãy thề đi." Tôi nói: Hỡi Thiên Sứ của Allah, anh ta sẽ thề và lấy tài sản của tôi. Thế là sau đó Allah Toàn Năng mặc khải xuống câu Kinh: {Những kẻ bán giao ước của Allah cũng như lời thề thốt của họ (với Ngài) với giá ít ỏi thì vào Ngày Phán Xét họ sẽ không có được bất cứ thứ gì, Allah sẽ không nói chuyện với họ, không nhìn đến họ, không thanh lọc tội lỗi cho họ, và họ sẽ bị trừng phạt đau đớn.} (chương 3 – Ali ‘Imran, câu 77).

[Sahih (chính xác)] [Do Al-Bukhari và Muslim ghi]

Thiên Sứ của Allah cảnh báo về việc thề với Allah mặc dù người thề biết rằng mình đang nói dối về điều đó, nhằm mục đích thông qua lời thề người đó có thể chiếm được tài sản của người khác. Ai làm như vậy sẽ gặp Allah trong sự giận dữ của Ngài. 'Abdullah bin Mas'ud cho biết rằng Al-Ash'ath ibn Qais, đã có tranh chấp giữa ông ta và một Người đàn ông Do Thái về quyền sở hữu đất đai, và ông đã đưa người Do Thái đó đến Thiên Sứ của Allah và Người nói với Al-Ash'ath: Ngươi phải có bằng chứng chứng minh những gì mình buộc tội, và nếu ngươi không thể cung cấp nó thì chỉ có lời thề của người bị buộc tội. Al-Ash'ath nói: Hỡi Thiên Sứ của Allah, như vậy người đàn ông Do Thái sẽ thề không do dự và sẽ chiếm đoạt tài sản của tôi. Thế là Allah Toàn Năng đã mặc khải xác nhận điều này trong Kinh Qur'an qua lời phán của Ngài: {Những kẻ bán} đổi lấy {giao ước của Allah}, đó là lệnh của Ngài đối với những người có đức tin rằng họ phải thực hiện Amanah {cũng như lời thề thốt của họ (với Ngài)} bằng một lời thề giả dối {với giá ít ỏi} từ lợi ích của trần gian {thì vào Ngày Phán Xét họ sẽ không có được bất cứ thứ gì} tức không có bất cứ điều tốt đẹp nào, {Allah sẽ không nói chuyện với họ} với những lời làm họ vui và mang lại lợi ích cho họ}, {không nhìn đến họ} tức cái nhìn thương xót, {không thanh lọc tội lỗi cho họ} tức không tha thứ tội lỗi cho họ, {và họ sẽ bị trừng phạt đau đớn} về những gì mà họ đã phạm. (chương 3 – Ali ‘Imran, câu 77).